

AP 4 TRODS SMALLE ÅR SPARER DE FLESTE LANDMÆND FORNUFTIGT OP TIL PENSION

STØTTET AF

Promilleafgiftsfonden for landbrug

Ny analyse af landmændenes pensionsopsparinger viser, at de generelt er gode til at spare op til pension, men at der er stor spredning mellem driftsgrenene og indenfor de enkelte grupper. Derfor er det vigtigt at få alle landmænd med.

En heltidslandmand har i gennemsnit over et arbejdsliv opsparet 1,996 mio. til pension. Tallet er på tværs af driftsgrene og dækker over en stor spredning. Særligt mælkeproducenterne ligger i bunden med knap 1,5 mio. i gennemsnitlig pensionsopsparing, efterfulgt af svineproducenterne med 1,97 mio. og planteproducenterne med 2 mio. De øvrige driftsgrene ligger på godt 2,57 mio., hvor særligt minkavlerne trækker op.

Relativt stor gruppe sparer ikke op

Udover spredningen mellem driftsgrenene er der stor forskel på, hvor meget de enkelte landmænd sparer op i et "normalt" år. En relativt stor gruppe på 20-30 procent sparer slet ikke op, mens 40-50 procent af landmændene sparer mindre op end gennemsnittet i deres driftsgren. Den resterende gruppe sparer mere op end gennemsnittet i deres driftsgren, hvoraf en lille gruppe sparer langt mere op end gennemsnittet. Dette billede tegner sig på tværs af driftsgrenene.

Tre forhold påvirker pensionsindbetalingerne

Der er særligt tre forhold, der afgør størrelsen af pensionsopsparingen i de enkelte år:

- Konjunkturerne
- Landmandens evne til at lave overskud i virksomheden på tværs af konjunkturer
- Landmandens etableringstidspunkt.

Under højkonjunktur har landmændene typisk god likviditet og skatteevne, så her indbetaler de

typisk mere til pension. Omvendt nedsættes pensionsindbetalingerne ofte under en lavkonjunktur, eller sættes helt i bero.

Derudover er der et klart mønster, hvor pensionsindbetalingerne er mindst i starten og i slutningen af arbejdslivet. I de første år er landmændenes gæld typisk størst, og derfor vælger landmændene at nedbringe gælden fremfor at spare op til pension. På samme måde reducerer landmænd typisk deres pensionsindbetalinger i årene op til pension, fordi de neddrøjer produktionen og derved reducerer deres indtjening.

Tilbage er de midterste år af arbejdslivet, og især her bliver der indbetalt større beløb til pension.

Vigtigt, vi får alle med

Sammenligner man landmændenes pensioner med lønmodtagere eller andre selvstændige, så ligger landmændene meget fornuftigt med en gennemsnitlig indbetaling lidt lavere end øvrige ejerledere og lidt højere end den typiske lønmodtager. Det vigtigste er derfor at få flere landmænd til at spare op.

"Generelt sparer landmændene fornuftigt op til pension, men det er vigtigt, at vi får alle med, så man ikke står tilbage uden tilstrækkelig pensionsopsparing efter et langt og slidsomt arbejdsliv," udtaler Klaus Kaiser, der står bag analysen. Han opfordrer derfor rådgiverne til at huske landmændene på pensionsindbetalingerne.

"Det er vigtigt, at vi husker landmændene på, at de skal spare op, når de kan. Det vil sige, når der er højkonjunktur, og i midten af deres arbejdsliv, hvor deres overskud og skatteevne typisk er størst".

Læs mere i notatet "[Pensionsopsparing i landbruget](#)".